

i saa Henseende meget stærke Udtryk. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ved saadanne stærke Angreb rammer ud over, hvad han vilde — jeg forudsætter nemlig, at han vilde ramme Flertallet —; thi han rammer derved ikke alene Flertallets Forslag, men ogsaa i det Væsentlige Regjeringens Forslag; og jeg tror heller ikke, at han i den Henseende kan undtage Mindretallets Forslag. Jeg tror, vi Alle ere enige om at opgive en egentlig Underforporalsuddannelse og at søle sig tilfreds med en Uddannelse af Elitesoldater, som man tror ville have tilstrækkelig Dygtighed til at kunne optræde som Patrouilleførere; men hele det stærke Skryt imod Flertallet mistes vistnok en stor Del af sin Forskællighed, naar man erindrer, at det er imod samtlige Forslag, at Angrebet er rettet. Forsvrigt ligger Uddannelsen af de værnepligtige Befalingsmænd ikke for i dette Dilemma, i alt Fald ikke i Flertallets Forslag, og jeg skal derfor heller ikke her komme ind paa det Ændringsforslag af Mindretallet, som er knyttet til den nuværende § 11, og som ogsaa berører det Antal af udtagne Befalingsmændselever, der er bragt i Forslag; jeg skal opsætte dette indtil vi komme til det Afslut, der omhandler ikke alene Udtagelsen af disse Elever, men ogsaa deres Uddannelse. — Det ærede Medlem behandlede Flertallet, at det i Betænkningen havde udtalt en stærk Bedømmelse af den Fremgangsmaade, man bruger ved Sesssionerne, og mente deri at kunne finde personlige Insinuationer. Ved en Afbrydelse gjorde jeg ham allerede opmærksom paa, at dette ingenlunde var Meningen; thi hele denne Udtalelse refererer sig til, hvad der er omtalt, navnlig under Finantslovens Behandling, i flere Aar efter hinanden. Man har ikke kunnet billige den Fremgangsmaade, der er brugt ved Sesssionerne, og særlig heller ikke de Regler, som i de senere Aar ere blevne yderligere skærpede for at indskrænke Antallet af de til egentlig Krigstjeneste udtagne Værnepligtige. Dette modbevises ingenlunde af, hvad det ærede Medlem anførte, og hvori han blev støttet af det ærede Medlem for Færøerne (Bæverngren), nemlig at der blev kasseret et stort Antal ved Afdelingerne. Det sidstnævnte ærede Medlem troede at nævne noget meget stort, naar han sagde, at der endog ved hans Kompagni engang var kasseret 14 pSt.; men jeg skal erindre om, at man i 1866 netop gik ud fra, at 14 pSt. vilde være det almindelige Dekrement ved Afdelingerne. Det har imidlertid vist sig i Praxis — og det blev allerede gjort gjældende i 1867 —, at denne Beregning af 14 pSt. var for høj, og man nedsatte dengang Gjennemsnitsstørrelsen for alle Afdelingerne til Halvdelen, altsaa 7 pSt. Det kan naturligvis aldrig undgaaes, at der vil kunne tages saaledes fejl ved Sesssionerne, at Nogle kunne blive udfærvne, som senere i Virkeligheden vise sig ikke at

være skikkede til den militære Tjeneste, og man er derfor under alle Forhold nødt til at beregne et vist Dekrement; men naar man erindrer, at Halvdelen af alt det Mandskab, som blev behandlet paa Sesssionerne i Jemaaret indtil 1872, blev udfat, kasseret, eller udtaget til Militærarbejdere, tror jeg, at dette Tal meget stærkere end nogetsomhelst Andet taler for den Lemfældighed, man bruger ved Behandlingen af det værnepligtige Mandskab. Jeg skal dertil føie, at Erfaringen i de senere Aar er gaaet videre i samme Retning, idet det seneste Resultat, hvis jeg ikke erindrer feil, er det, at det til egentlig Krigstjeneste udtagne Mandskab er sunket ned til 45 pSt. af det ved Sesssionerne behandlede. Jeg tror derfor, der er fuldstændig Grund til at udtale, hvad Flertallet har udtalt i sin Betænkning, uden at man selvfølgelig dertil knytter nogensomhelst Insinuation med Hensyn til den Maade, hvorpaa de ved Sesssionerne optrædende Personer udføre deres Sverv. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) — for at jeg nu skal vedblive at dvæle ved dette ærede Medlem — gjorde gjældende, at det Antal af Militærarbejdere, som Flertallet foreslaar anvendt ved Munderingskammerne ved Regimenterne, forudsat at Winter-tjenesten falder bort, var for ringe, og at der ved Regimenterne fordres en betydelig Anvendelse af Kræfter som Ordonnansfer. Jeg tror nu, at de militære Autoriteter ofte ikke behøvede at være saa særdeles fornemme, at de ikke kunne anvende Fodposten til at befordre en Del af deres tjenftlige Meddelelser, men i ethvert Fald vil der Intet være til Hinder for at kunne anvende en Enkelt af de her foreslaaede Militærarbejdere til saadan Tjeneste, og jeg tror derfor ikke, at Hensynet til Ordonnansstjenesten ved Regimenterne kan blive saa afgjørende, at det skulde kunne tale for Bevarelsen af Garnisonstjenesten. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) udtalte sig imod Flertallets Forslag paa forskellige Punkter, men der er enkelte af hans Ytringer, jeg maa berigtige, da de huilede paa en Misforstaaelse af, hvad jeg tidligere har udtalt. Han sagde saaledes, at Flertallets Forslag indeholdt den Tanke, at Rekrutterne skulde deltage i Østeraarsøvelserne i September Maaned uden at have været i Terrainet, men dette er naturligvis en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg har kun udtalt, at den første Uddannelse i 4 Maaneder næstentlig skulde have til Diemed at indarbejde Enkeltmand i de større samlede Afdelinger, medens Øvelserne i Oktober Maaned skulde gaa ud paa Enkeltmands Uddannelse, men dette forhindrer selvfølgelig ikke, at den ene Uddannelse kan finde Sted i en Tid og den anden i en anden; jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem havde Grund til at yttre sig saa stærkt om dette Punkt. Naar flere ærede Medlemmer have yttret sig saa stærkt imod Rekrutternes Anvendelse til større samlede